

Modtager: Finanstilsynet, Flemming Petersen, fp@ftnet.dk
Emne: Høringssvar vedrørende ændring af regnskabsbekendtgørelsen
Dato: Den 6. april 2016
Høringspart: Den Danske Aktuarforening

HØRINGSSVAR

Den Danske Aktuarforening takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag.

DEN DANSKE AKTUARFORENING HAR FØLGENDE KOMMENTARER TIL FORSLAGET

§ 67 STK. 2:

Vi mener, at § 67 stk. 2 bør skrives klarere. Dette vil bidrage til at gøre bestemmelsen nemmere at forstå. Herudover vil det bidrage til at fastlægge mere præcise retningslinjer for, hvordan individuelt bonuspotentialer i praksis skal opgøres.

Det er vores opfattelse, at § 67 stk. 2 i praksis har 2 formål:

1. Primært skal bestemmelsen sikre, at der i en rentegruppe altid hensættes et beløb, svarende til de garanterede ydelser og risikomargen.
2. Sekundært regulerer bestemmelsen fordelingen af værdien af bonusretten mellem det individuelle og kollektive bonuspotentialer, og dermed bidrager bestemmelsen til selve definitionen af det individuelle bonuspotentialer (jf. bilag 1 til regnskabsbekendtgørelsen, nr. 47).

Vi foreslår at ordlyden i § 67 stk. 2 ændres, så de to formål fremgår eksplicit og klart.

I det følgende vil vi redegøre for vores fortolkning af udkastet til § 67 stk. 2, og hvorfor vi mener bestemmelsen har netop de to formål.

Det nuværende udkast til § 67 stk. 2 er følgende:

”Værdien af de forsikredes bonusret kan for den del, der er kollektivt bonuspotentialer, jf. bilag 1, nr. 49, ikke være mindre end nul. Den del, der er individuelle bonuspotentialer, jf. bilag 1, nr. 47, kan for den enkelte forsikring eller investeringskontrakt ikke være mindre end nul. For tegningsgrundlag, hvor der er indregnet gennemsnitlige margener på de enkelte elementer, gælder denne begrænsning ikke for den enkelte forsikring eller investeringskontrakt, men for det aggregeringsniveau af forsikringer eller investeringskontrakter, hvor på de gennemsnitlige margener er fastsat.”

Vedr. formål 1. fortolker vi § 67 sådan, at bestemmelsen medfører, at værdien af den samlede bonusret, som må være summen af det kollektive bonuspotentialer og de individuelle bonuspotentialer, ikke kan være negativ. Sammenholdes dette med § 67 stk. 1 leder dette til, at de aktiver der hører til rentegruppen skal være større end de garanterede ydelser inkl. eventuelle forhøjelser, risikomargen samt fortjenstmargen. Med andre ord sikrer bestemmelsen, at der i en rentegruppe altid skal hensættes et beløb der mindst svarer til de garanterede ydelser inkl. eventuelle forhøjelser, risikomargen, samt den forventede fremtidige fortjeneste fra rentegruppen.

Vedr. formål 1. er det vores opfattelse, at første del af § 67 stk. 2 medfører, at muligheden fjernes for, at forsikringer der genererer overskud (dvs. forsikringer med ”individuelt bonuspotentialer”), direkte finansierer andre forsikringer der genererer underskud (dvs. forsikringer med ”markedsværdiregulering”). Bestemmel-

sen sikrer dette ved, at selskabet ikke kan opgøre et negativt individuelt bonuspotentiale for forsikringer med markedsværdiregulering.

Vi illustrerer dette med et forsimplet eksempel, i en fiktiv rentegruppe med 2 forsikringer. Vi antager, at

- de samlede aktiver hørende til rentegruppen er 220 kr.
- fortjenstmargen er opgjort til 0 kr.
- risikomargen er opgjort til 0 kr.

Da rentegruppens totale værdi af garanterede ydelser udgør 200 kr. vil værdien af forsikringernes bonusret, jf. § 67 stk. 1, kunne opgøres ved at trække værdien af de garanterede ydelser fra værdien af de samlede aktiver, hvilket giver 20 kr. Eksemplet illustrerer hvordan det nuværende udkast til § 67 stk. 2 sikrer, at de 20 kr. bliver til individuelt bonuspotentiale i stedet for kollektivt bonuspotentiale.

- I Tabel 1 nedenfor ses balanceposter opgjort for hver forsikring, hvor bestemmelsen i § 67 stk. 2 overholdes. For Forsikring A udgør de retrospektive hensættelser 100 kr., hvoraf 80 kr. af disse er anvendt til at finansiere de garanterede ydelser. Hermed udgør det individuelle bonuspotentiale for Forsikring A 20 kr. For Forsikring B er hele den retrospektive hensættelse anvendt til at finansiere de garanterede ydelser, og herudover er der en akkumuleret værdiregulering på 20 kr. I alt udgør individuelt bonuspotentiale 20 kr., og det kollektive bonuspotentiale udgør 0 kr.
- I Tabel 2 nedenfor ses eksemplet hvor der brydes med første del af § 67 stk. 2, og individuelt bonuspotentiale fra Forsikring A finansierer markedsværdireguleringen for Forsikring B. For Forsikring A opgøres som før et individuelt bonuspotentiale på 20 kr. For Forsikring B opgøres et negativt individuelt bonuspotentiale på 20 kr., svarende til, at der mangler 20 kr. for at den retrospektive hensættelse kan finansiere de garanterede ydelser. Den akkumulerede værdiregulering opgøres til 0 kr. Totalt for rentegruppen udgør de individuelle bonuspotentiale dermed 0 kr. Da værdien af fremtidig bonus er 20 kr., vil dette være kollektivt bonuspotentiale. Samlet set i forhold til eksemplet i Tabel 1, er det individuelle bonuspotentiale ændret til kollektivt bonuspotentiale.

	Forsikring A	Forsikring B	Kollektivt	Totalt
GY	80	120	-	200
Bonuspotentiale	20	0	0	20
Retrospektiv hensættelse	100	100	-	200
Akkumuleret værdiregulering	0	20	-	20
Samlet hensættelse	100	120	0	220

Tabel 1 Eksempel hvor bestemmelsen i § 67 stk. 2, første del, overholdes. Det individuelle bonuspotentiale udgør 20 kr., og det kollektive bonuspotentiale udgør 0 kr.

	Forsikring A	Forsikring B	Kollektivt	Totalt
GY	80	120	-	200
Bonuspotentiale	20	-20	20	20
Retrospektiv hensættelse	100	100	-	200
Akkumuleret værdiregulering	0	0	-	0
Samlet hensættelse	100	100	20	220

Tabel 2 Eksempel hvor bestemmelsen i § 67 stk. 2, første del, ikke overholdes. Det individuelle bonuspotentiale udgør 0 kr., og det kollektive bonuspotentiale udgør 20 kr.

Det er væsentligt, at første del af § 67 stk. 2 kun fjerner denne mulighed så længe der er kollektivt bonuspotentiale. I det tilfælde hvor der ikke er kollektivt bonuspotentiale vil bestemmelsen være mindre relevant. Da det i praksis ikke er et krav at hensætte hele den retrospektive hensættelse, vil selskabet kunne ”låne af de individuelle bonuspotentiale”, og dermed vil de individuelle bonuspotentiale anvendes til at finansiere markedsværdiregulering for andre policer. I dette tilfælde vil der typisk være kursværn (fx hvis man følger den opgørelse af kursværn der fremgår af omvalgsbekendtgørelsen.).

Bestemmelsen vil typisk have konsekvenser for, hvornår der indføres kursværn, afhængigt af de præcise anmeldte regler. Hvis der tages udgangspunkt i den formel for kursværn, der er angivet i omvalgsbekendtgørelsen, vil man i ovenstående eksempel se, at selskabet i Tabel 1 er tæt på at indføre kursværn, da et tab på 1

kr. vil lede til, at der ”lånes af individuelt bonuspotentiale”. Selskabet i Tabel 2 er derimod langt fra at indføre kursværn, og skal tabe mere end 20 kr., før dette bliver aktuelt.

Anden del af § 67 stk. 2 tillader netop denne finansiering på tværs af policer, i det tilfælde der er indregnet gennemsnitlige margener på tegningsgrundlaget. Det kan fx være en delgruppe af en rentegruppe hvor der er anvendt unisex-dødelighed på tegningsgrundlaget. I dette tilfælde giver det god mening at tillade, at en kønsafhængig markedsværdiopgørelse ikke leder til individuelle bonuspotentialer for det ene køn, og markedsværdireguleringer for det andet køn. Som det er argumenteret for ovenfor, er konsekvenserne ved dette:

- En omfordeling mellem individuelt og kollektivt bonuspotentiale
- Ændrede grænser for hvornår kursværn indføres

Hertil kan det bemærkes, at selskabet ved at anvende et unisex markedsværdigrundlag kan opnå samme effekt som anden del af § 67 stk. 2, uden at tage den i anvendelse. Det er vores opfattelse, at dette er en accepteret metode.

Det foreslås at reformulere § 67 stk. 2, så meningen bliver præciseret. Dette vil bidrage til, at bestemmelsen bliver nemmere at forstå og fortolke.

Med de nuværende formuleringer i udkastet til bekendtgørelsen er det uklart præcist hvordan det individuelle bonuspotentiale skal opgøres i praksis. Ovenstående eksempler er et udtryk for vores nuværende fortolkning, men det er vores opfattelse at der også kan udledes andre fortolkninger. Reformuleringen nedenfor består i mere direkte at specificere, hvordan det individuelle bonuspotentiale skal opgøres. Dermed kan bestemmelsen ses som en præcisering af definitionen i bilag 1 til regnskabsbekendtgørelsen, nr. 47.

Følgende er et forslag til at erstatte § 67 stk. 2 med to ny afsnit, fx § 67 stk. 2 og § 67 stk. 3. De to nye stykker afspejler formål (1) hhv. (2), som der er angivet ovenfor.

Forslag til § 67 stk. 2: ”Værdien af de forsikredes bonusret kan ikke være negativ.”

Forslag til § 67 stk. 3: ”For den enkelte forsikring eller investeringskontrakt opgøres det individuelle bonuspotentiale, jf. bilag 1 nr. 47, som den andel af værdien af bonusretten der er indeholdt i forsikringens eller investeringskontraktens retrospektive hensættelse, og andelen kan ikke være negativ. For forsikringer eller investeringskontrakter, hvor der på tegningsgrundlaget er indregnet gennemsnitlige margener på de enkelte elementer, kan det individuelle bonuspotentiale opgøres samlet for det aggregeringsniveau af forsikringer eller investeringskontrakter, hvorpå de gennemsnitlige margener er fastsat, ved den andel af værdien af den samlede bonusret, der er indeholdt i de samlede retrospektive hensættelser på dette aggregeringsniveau, og denne andel kan ikke være negativ. Det samlede individuelle bonuspotentiale kan ikke være større end værdien af bonusretten.”

Fortjenstmargen er for simpelhedens skyld ignoreret ovenfor. Det er vores opfattelse, at fortjenstmargen ikke leder til komplikationer i forhold til ovenstående, og man kan fx ræsonnere som følger: Hvis værdien af bonusretten opgøres efter § 67 stk. 1, vil dette ske efter fortjenstmargen er opgjort. Når det skal afgøres, hvor stor en del af værdien af bonusretten der er indeholdt i den retrospektive hensættelse for en forsikring, vil selskabet her naturligt tage højde for, hvor stor en del af den retrospektive hensættelse der allerede er anvendt til at finansiere garanterede ydelser, risikomargen, *samt* fortjenstmargen.

§ 67 STK. 5:

Første del af § 67 stk. 5 lyder i udkastet således:

”For forsikringer og investeringskontrakter, hvor ydelserne til forsikringstageren eller kontraktparten fastlægges direkte ud fra den betalingsstrøm, der genereres af bestemte aktiver og forpligtelser, kan nutidsværdien af de forventede betalingsstrømme opgøres indirekte og indregnes i *Livsforsikringshensættelser* med værdien af de pågældende kontrakter opgjort ud fra dagsværdien af de pågældende aktiver og forpligtelser.”

For rene unit-link kontrakter betyder dette, at posten *Livsforsikringshensættelser* kan opgøres til værdien af depotet. En streng fortolkning af dette, betyder at der i praksis ikke kan opstå fortjenstmargen fra sådan en kontrakt, hvis § 67 stk. 5 anvendes, da hensættelsesposten fortjenstmargen ikke er indeholdt i *Livsforsikringshensættelser*.

Det er vores vurdering, at der naturligt kan opstå en fortjenstmargen som en del af det opsparede depot, og at det giver mening at opgøre denne, samtidig med at den totale hensættelse for kontrakten opgøres indirekte som beskrevet i § 67 stk. 5.

På baggrund af dette foreslår vi, at ”*Livsforsikringshensættelser*” i § 67 stk. 5 erstattes med ”*Forsikringsmæssige hensættelser*”. Hermed vil det være op til selskabet at bestemme, hvordan de totale aktiver for forsikringen fordeles blandt *Livsforsikringshensættelser* og *Forsikringsmæssige hensættelser*.

Alternativt bør det være klart, at det ikke er muligt at regne en fortjenstmargen hvis § 67 stk. 5 anvendes, og dette bør skrives direkte. Dette kan dog være modstridende med, at selskaberne kan anvende § 67 stk. 5, samtidig med at fortjenstmargen opgøres efter bedste skøn, da den nødvendigvis bliver 0.

KONTAKT

Disse bemærkninger er forberedt af foreningens regnskabsudvalg. Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, eller der er forhold, I måtte ønske uddybet, er I velkommen til at kontakte Thomas Ringsted, formand for aktuarforeningens regnskabsudvalg.

Med venlig hilsen

Den Danske Aktuarforenings bestyrelse